

ter den endelige Opgørelse viser det sig, at der mangler 61 543 Kr. Dem maatte Finansudvalget selvfølgelig foreslaa bevilget. Men af Statsregnskabet fremgaar det nu, at det ikke er 61 000 Kr., der er brugt, men omtrent 100 000 Kr. Naar de paagældende henvender sig til Rigsdagen og meddeler, at efter den endelige Opgørelse af de Udgifter, der har været forbundne med Opførelsen af Posthuset, viser sig nødvendigt at bevilge ekstra lidt over 61 000 Kr., ser det underligt ud, at denne endelige Opgørelse ikke har været mere endelig, end at der i Virkeligheden behøvedes omtrent 100 000 Kr. til Bygningens Fuldførelse. Jeg mener, at der her er givet Rigsdagen urigtige Oplysninger, for hvilke Ansvaret naturligvis formelt paahviler Ministeren, men reelt paahviler de Mennesker, som har med Opførelsen at gøre. Jeg har i øvrigt efter det personlige Kendskab, jeg har til Sagen, men som Lovgivningsmagten jo ikke kan have, den Opfattelse, at største Delen af Overskridelsen i hvert Fald ikke skyldes Stigning af Arbejds løn og Materialpriser, men den Omstændighed, at man, efter at have bygget Huset omtrent færdigt, maatte til at lave om paa det paa mange forskellige Punkter, hvor de Planer, der var bygget efter, havde vist sig ikke at du. Det er selvfølgelig ikke rart for en Bygningsinspektør at skulle fremkomme med Meddelelse om sligt, men jeg antager, at et nærmere Eftersyn vil godtgøre, at min Opfattelse er rigtig.

Jeg skal henstille til den højtærede Minister for offentlige Arbejder, at vi faar hele vort Bygningsvæsen grundig omordnet, thi den nuværende Ordning er ikke forsvarlig. Vi har, saa vidt jeg ved, fem Bygningsinspektører med en forholdsvis lille Løn, 3 600 Kr. eller der omkring, men tillige har de en Bevilling til Konduktørhold, antagelig til Hjælp til Tegning og Overslag over de Bygninger, de skal opføre, og endelig et Honorar af, saa vidt jeg ved, 3 pCt. af Byggeudgifterne. Nu ved jeg ganske vist ikke, om disse 3 pCt. beregnes paa Forhaand paa Grundlag af Overslaget, eller om de beregnes efter hele Udgiften, men jeg er tilbøjelig til at tro, at det sidste er Tilfældet, og det mener jeg er aldeles uforsvarligt. Jeg vil ikke hermed sigte Bygningsinspektørerne for at gøre sig utilbørlig Indtægt — det har jeg ingen Grund til at paastaa —, men naar Folk tror at vide, at Bygningsinspektørerne faar 3 pCt. af hele Bygningsudgiften, er de tilbøjelige til at sige, at saa ligger det i hvert Fald ikke i By-

gningsinspektørernes Interesse, at der bliver sparet; tværtimod kunde denne Ordning, hvis de vilde være saa forbryderiske, havde jeg nær sagt, at benytte sig deraf, snarere virke i Retning af Fordyrelse. Vi maa have Forholdet ordnet saaledes, at de Herrer passer deres Arbejde. Jeg har nemlig lidt paa Fornemmelsen, at de maaske har saa meget privat Arbejde, at det tager deres Tid, saa at det, de skal gøre for Staten, udføres i Ny og Næ, efter som de har Tid og Lejlighed dertil, fordi det andet maa gaa forud. Jeg vil anmode den højtærede Minister for offentlige Arbejder om at træffe Foranstaltninger til at faa disse Forhold ind i en bedre Gænge og faa disse Folk lønnet paa en Maade, som ikke giver udenforstaaende Anledning til Mistanke om, at de ikke er interesserede i, at Arbejdet bliver fremmet saa hurtigt og saa billigt som muligt.

Til sidst skal jeg blot sige et Par Ord til det ærede 23de Medlem for Hovedstaden (Gamborg). Jeg skal ikke komme ind paa det Regnskab, der har været saa stærkt debatteret her de sidste Dage; saaledes som det ærede Medlem har gengivet Regnskabet her, er det af en saadan Beskaffenhed, at ingen kan finde ud af det, og hvis det er rigtigt refereret, er Regnskabet selv splittergalt. Jeg vil kun sige til det ærede Medlem, som hævdede, at man derudfra kunde danne sig et Begreb om, at vi i det danske Jordbrug havde en udmærket Skattereserve, som den højtærede Finansminister kunde ty til, naar han manglede Penge — og det gør han jo jævnligt —, at det er en Illusion at tro, at man kan bedømme Landbrugets Ydeevne og Overskud paa Grundlag af det Regnskab, det ærede Medlem her har fremdraget. Det ærede Medlem fremhævede, at man maatte se at faa indført tvungen Regnskabsaflæggelse for Landbruget. Hvis man vil bedømme Landbrugets Rentabilitet og Ydeevne, skal man imidlertid ikke tage saadan en mager Hede-gaard som den, der her er Tale om, til Grundlag, man skal tage en af de Ejendomme, Staten selv driver. Det ærede Medlem ved jo, at vi her i Nordsjælland har et Par Herregaarde, som Staten selv ejer og driver. Man maa dog vente, at naar Jordbruget kan give saa store og glimrende Indtægter, maa vi ogsaa have saadanne store Indtægter af disse to Ejendomme. De har en Værdi af adskilligt over en Million Kroner, og de har et Tiliggende af op imod 1 000 Tdr. Land, men naar vi ser paa det Regnskab, Finansud-